

Š T Ú D I U M
B I B L I E

Poslovia
nádeje

3
2008

POSLOVIA NÁDEJE

Švédsky spisovateľ Ingmar Bergman rozpráva príbeh o rytierovi Antoniovi Blockovi, ktorý si kľakol v spovednici, aby vyznal svoje hriechy. Až neskôr si uvedomil, že hovorí skôr k Smrti – tajomne oblečenej postave – ako ku kňazovi. Block vyhlasuje, že nehľadá vieru ani domnienky, ale poznanie.

„Chcem,“ hovorí, „aby ku mne Boh vystrel svoju ruku, zjavil mi seba a prehovoril ku mne.“ Smrť mu odpovedá, že Boh možno ani neexistuje, že existuje len ničota.

„Potom,“ hovorí Block, „je život odporný horor. Nikto nedokáže žiť vzhľadom na smrť vo vedomí, že všetko je márnosť a ničota.“

Dnes žijú milióny ľudí tvárou v tvár takejto ničote. Neveria v Boha a to, čo vidia okolo seba, im nedáva nijakú nádej. Nie div, že sa v tomto živote sústreďujú na pohodlie a radosť hľadajú v zábavách a rôznych svetských radovánkach. Je im cudzia kresťanská viera, ktorá nás vyzýva, aby sme nehľadeli na viditeľné, ale „na neviditeľné, lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné.“ (2 Kor 4,18)

Ako kresťania sme Božími poslami. Máme ľuďom priniesť nádej, ukázať im, že je Boh, ktorý ich miluje a stará sa o nich. Aj keď sa náš život neraz podobá strašnému hororu, neskončí sa ako horor. Pán Boh napokon uvedie všetko na správnu mieru.

Biblia uvádza mnoho inšpiratívnych príbehov o Božích posluch nádeje. V tomto štvrtroku sa sústredíme na niektorých z týchto pozoruhodných misionárov – kým boli a čo robili v snahe priniesť iným spasne poznanie Pána Boha.

Ellen G. Whiteová rozpráva príbeh o mužovi, ktorý skoro zamrzol v hlbokom snehu. Už sa takmer chcel vzdať, keď neďaleko seba začul stonanie človeka. Prvé, čo mu napadlo, bolo zachrániť ho. Keď ho našiel, začal mu šúchať zmrznuté končatiny. Napokon sa mu podarilo dostať ho na nohy a preniesť cez záveje do bezpečia.

Až keď prišiel domov, uvedomil si, že v snahe zachrániť blížneho vlastne zachránil sám seba, pretože sa mu v žilách znova rozprúdila krv. (4T 319)

Čo nám to chce povedať? Zdravý zbor je zbor zameraný na pomoc iným, na misiu. Zbor získa novú energiu a život, ak členovia budú slúžiť a navzájom sa deliť o Božiu lásku.

Bola by to chyba, keby sme v tomto štvrtroku hovorili o týchto Božích posluch len ako o zaujímavých historických postavách. Ich život by nás mal inšpirovať. Mali by sme sa zamerať na poslanie, ktoré máme voči tomuto zomierajúcemu svetu. Nič nás viac nevzpruží a nedodá nám viac života ako snaha oslovit' iných a pomôcť im.

Našou modlitbou je, aby tieto úlohy o biblických posluch nádeje nás viedli k tomu, aby sme sa nanovo rozhodli deliť sa o Božiu lásku s našimi susedmi, priateľmi i ľuďmi kdekoľvek na svete. Ak to budeme robiť, možno zistíme, že sme vstúpili do úplne novej dimenzie svojho kresťanského života.

Gary Krause je Austráľčan, ktorý sa narodil na Fidži, kde jeho rodičia pôsobili ako misionári. V súčasnosti pôsobí ako riaditeľ oddelenia misie pri Generálnej konferencii. Spolu s manželkou Bettinou majú jednu dcéru – Bethany Grace.